

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLETÉKÉI

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVI. évfolyam,
4623. szám
4 oldal,
20 bani
1960.
január 17,
vasárnap

Ma kezdődik

a II. országos színiátszó verseny középső szakasza. A két évenként sorra kerülő és a román drámaírás halhatatlan alakjának, Ion Luca Caragiale-nek nevével viselő verseny, amely felöleli az ország valamennyi falusi és városi színiátszó csoportját — mindig nagy eseményre számítanak a nézők. Ilyen nagy eseménynek ígérkezik a verseny most kezdődő szakasza is.

A versenyre rajonunk valamennyi községének, falujának művelődési otthona benevezett. A hosszú téli estéken sokáig maradtak fényesek a művelődési otthonok ablakai s a fűtött termekben fardhatatlanul próbálták a színiátszó csoportok tagjai. Minden csoport tudása legjavát akarja bemutatni a ma kezdődő nagy vetélkedésen.

A versenynek már az az első szakasza is jelentős gazdagodást hozott a színiátszó csoportok műsorában. Mindennél idősebb, mindennél élettelibb mai kérdéseket tárgyaló színdarabokat tűztek műsorra és ezekkel jelentkeznek a versenyen is.

A verseny ugyanakkor újabb művelődési mozgósítást, hiszen a közösségi szellem megerősödésével most már szinte senki számára sem kérdéses, hogy közösség, falujuk hogyan is áll majd helyt az erők e nagy próbáján.

Üdvözljük a II. országos színiátszó verseny minden résztvevőjét s kívánjuk, hogy e nagy seregszemle újabb alkalom legyen a tanulásra, tudásuk gyarapítására és a művelődési munka eszméi és mesterségének gazdagítására, színvonalának emelésére.

Az aradi Alexandru Sahia irodalmi kör

vasárnap, január 17-én délután 6 órakor irodalmi estet rendez a Kulturpalota kistermben. Ezalkalommal a kör tagjai műveiből olvasnak fel.

A keresztési kollektivisták kötelezettségvállalása

A keresztési kollektív gazdaság dolgozói meggyőződtek: sok lehetőség van még arra, hogy a terméshozamot növeljék. Eppen ezért már most megtekintik minden szükséges intézkedést, hogy az 1960-as évben kimagasló eredményeket érjenek el. Tíz hektáron úgy készítettek elő a talajt, hogy arról a területről hektáronként 4000 kiló búzát takarítsanak be. Ugyancsak tíz hektáron már folyik a talaj előkészítése a kukorica vetéséhez, erről a kollektivisták hektáronként 5000 kiló szemeskukoricát szándékoznak betakarítani.

ITT A TÉL

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének felhívása az összes államok parlamentjeihez és kormányaihoz

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje január 15-én felhívást intézett a világ összes államainak parlamentjeihez és kormányaihoz s ebben felkéri őket, válaszuljanak a Szovjetunió-nak arra az újabb békekezdeményezésére, hogy egyoldalúan további 1.200.000 fővel csökkentse a katonai költségvetését.

A felhívás hangsúlyozza, hogy jelentősen enyhült a feszültség az államok közötti kapcsolatokban, számottevően megjavultak a kilátások a béke megszilárdítására. A népek, a politikuskok és államférfiak tudatába egyre mélyebben behatol az az abszolút igazság,

hogy a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élése történelmi tény, az emberi társadalom jelenlegi fejlődési szakasza által megkövetelt létszükséglet.

A felhívás leszögezi, hogy egész sor kérdésnek egyetlen lehetséges megoldási módja a tárgyalások útja. Egyike ez azon fő következtetéseknek, amelyeket az 1959 szeptember 27-i szovjet-amerikai közös közlemény elismert és írásba foglalt.

A felhívás hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és az USA elnöke közötti tárgyalásokat az ösztönzés, az álláspontok közötti nyitott kifejezésre juttatásának légköre és az jellemzte, hogy konstruktív mó-

don vetették fel a kölcsönös érdekek tiszteltbentartásának kérdését. A Szovjetunió Legfelső Szovjetje kifejezi reményét, hogy a kormányok elkövetkező értekezletén szintén építő módon vitelik fel majd a kérdéseket.

A népek azt várják, — hangzik a felhívás — hogy ez a csúcserkeztet újabb pozitív változást eredményezzen a nemzetközi kapcsolatokban s előmozdítsa a leszerelési kérdés megoldását. A fegyverkezési hajszát és a háborús öröket az emberiség történelmében még sohasem volt olyan veszélyes, mint napjainkban. Borzalmas kömegguszitító fegyverekkel felszerelt hadseregek

(Folytatása a 4-ik oldalon)

Mi újság a Dimitrov gyárban?

Az első tíz nap eredményei

Új célkitűzésekkel kezdtek az üzemtendők a Dimitrov-üzemek esztendői munkájában is. A dolgozók töreksenek, hogy jó munkaszervezéssel pontos, minőségileg kifogástalan munkával járuljanak hozzá a megnövekedett feladatok teljesítéséhez.

A Ranghet brigád, amelyet Solmu Ignat vezet, 25 százalékkal teljesítette túl normáját az első tíz napon. A Tudor Vladimirescu elnevezésű brigád sem maradt sokkal az élen járó brigád eredménye mögött. Az első tíz nap folyamán 19 százalékos túlteljesítésről számolhatnak be.

Igen szép eredményt ért el egyénileg Ponta Nicolae, Golombits János, Müller József, Gábor László és Szabó János.

Huszonegy újítási javaslat

Az elmúlt évben a Dimitrov-gyárban széleskörű mozgalom

indult az ésszerűsítők, újítók számának növeléséért. Sikerült is az év végéig 226-ra növelni számukat.

A Dimitrov-gyár ésszerűsítői, újító feladatokat az újított munkák elvégzését, hogy a termelési folyamatok tanulmányozása alapján eredményesebb és könnyebbé teszik a munkát. Lelkes munkájuk nem is maradt eredménytelen. 1959-ben 338 újítási javaslatot nyújtottak be. Az újítások előzetes számítások alapján 1.764.499 lejes megtakarítást eredményeztek. Az újított között 92.061 lej jutalmat osztottak ki.

Az újított az ideiglenes távlatokhoz hasonló lelkesedéssel kezdtek munkához. Január 14-ig összesen 21 javaslatot nyújtottak be a jövőhöz vezető úton. A javaslatok benyújtói között olyan többszörös újítottok vannak, mint Borota Gheorghe és Fugata Emil. Az asztalosműhelyben működő két újítottbrigád Grünstein György és Saffa Ovidiu mérnök vezetésével az év első 10 napjában kilenc újítási javaslatot nyújtott be.

Újjászervezték a brigádokat

A termelési brigádokat azzal a céllal alakították, hogy az egyes munkahelyeken jobban megszervezzék a munkát, s a belső tartalékok maradéktalan felhasználásával növeljék a munkatermelékenységet, s csökkentik az önköltséget. A brigádtagok haladó munkamódszereket alkalmaznak, kölcsönösen segítik egymást. Eredményes tevékenységük folytán teljes mértékben eleget tesznek tervfeladataiknak, sőt sok esetben túl is szárnyalják azokat.

Előkészületek a korai zöldségfélék termesztésére

— A Földművelésügyi Minisztérium ajánlásai —

Zöldségtermesztőink már megkezdtek az előkészületeket a korai zöldségfélék termesztésére.

A Földművelésügyi Minisztérium adatai szerint gondoskodás történt a szükséges vetőmagvak biztosításáról. Január 12-ig 14.000 négyzetméter új melegágyat készítettek és 135.000 négyzetméternyi melegágyat bevetettek. Körülbelül 70.000 hektár öntözési területet rendeztek be zöldségter-

mesztésre, 12.000 hektárral több mint a tavaly. Az öntözőberendezések nagy részét üzemképes állapotba helyezték. A vetőmagvak kertekbe már szállítják az állótrágyát, a zöldségtermesztő egységek beszerzik a szükséges vetőmagot, rendbe hozzák a szerszámokat. Ezek a munkálatok különösen a hagyományos zöldségtermesztő vidékeken — Vidra, Ujrad, Mihail, stb. — előrehaladtak.

A Földművelésügyi Minisztérium illetékes főigazgatóságának véleménye szerint ezek a munkálatok nem haladnak az adott lehetőségeknek megfelelően különösen a Sztálin, Hunyad, Nagyvárad, Csalova és Ploesti tartományi szocialista mezőgazdasági egységeiben.

A zöldségtermesztésben a tél idejét jól ki kell használni. A télen elvégzett munkák elősegítik tavasszal a növények jó elvetését, illetve elültetését. A mezőgazdasági szocialista egységek termelési tervükben előirányozták a zöldségtermő területek növelését. Ezért meg kell gyorsítani a melegágyak és kerti szerszámok javítását, bis-

A LESZERELÉS

— a béke megszilárdításának, a népek közötti barátság biztosításának útja

— N. Sz. Hruscsov elvtárs jelentése a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészakán —

Képviselet elvtársai!

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének előző ülésén a nemzetközi helyzetre és a Szovjetunió külpolitikájára vonatkozó jelentés ismertette a szovjet kormány rendkívüli jelentőségű intézkedéseit a nemzetközi feszültség enyhítése és a béke megszilárdítása érdekében.

A világ összes népei nagy meglepetéssel fogadták a szovjet kormány általános és teljes leszerelésre vonatkozólag az Egyesült Nemzetek Szervezete elé terjesztett javaslatát. Az ENSZ közgyűlése egyöntetűen magáévá tette az általános és teljes leszerelés eszméjét.

Valamennyi szocialista ország parlamentje és kormánya s a Föld minden táján a különböző államok számos parlamenti képviselője támogatta a Legfelső Szovjetnek az ősz-

szes országok parlamentjeihez intézett felhívását.

A szovjet kormány, következetesen kitartva a békés külpolitika mellett, a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élésének lenini elvétől vezelve, lépésről lépésre valóra váltja az általános és teljes leszerelésre vonatkozó javaslatában foglalt konkrét intézkedéseket.

A Minisztertanács és a Kommunista Párt Központi Bizottsága elhatározta, hogy tanulmányozás végett új konkrét javaslatokat terjeszt a Legfelső Szovjet jelenlegi ülészakájára, országunk fegyveres erői létszámának csökkentésével kapcsolatban.

Mielőtt ezeket a javaslatokat ismertelném, engedjék meg, hogy kitérjek belső helyzetünkre, a nemzetközi életnek és a Szovjetunió külpolitikájának egyes kérdéseire.

A kommunista építőmunka nagy győzelmeinek éve

Képviselet elvtársai!

A nemrég lezárult 1959-es év mint hazánkban a kommunista társadalom általános kibontakozó építésének első esztendője fog bekerülni a történelembe. Valóra váltva a kommunizmus építésének az SzKP XXI. kongresszusa által elfogadott nagyszabású programját, a Szovjetunió népei újabb figyelemreméltó sikereket értek el az ország termelői erőinek kifejlesztésében, a kommunizmus műszaki-anyagi alapjainak megteremtésében, a dolgozók jólétének és művelődési színvonalának emelésében. Az elmúlt esztendőben még jobban megerősödött a szovjet társadalmi és államrend, továbbfejlesztődött a szocialista demokrácia, meg-

növekedett a kommunista párt szervező és nevelő szerepe. Külpolitikánk, amely a világ békéjének fenntartását és megszilárdítását, a nemzetközi kapcsolatok terén érezhető feszültség csökkentését és a szocialista világrendszer még fokozottabb megerősödését tartotta szem előtt, újabb sikereket vívott ki ebben az esztendőben.

A szovjet emberek, határainkon túli barátaink, s mindazok, akik képesek józanul megítélni az eseményeket, jogosan vélekednek úgy, hogy az 1959-es év újabb nagy győzelmet hozott a kommunizmus építésének művében.

Ez az év széles és ragyogó távlatokat nyitott a béke megerősítése szempontjából nagyjelentőségű fő nemzetközi kérdések megoldására.

A nép bölcs mondanása szerint: a jó kezdet fél siker. Mi jól kezdtük ezt a hét évet.

Az ország egész területén széles kibontakozott a szocialista verseny a hétéves terv határidő előtti teljesítéséért. Csodálatosak az egész nép munkájának eredményei. Az ipari termelés egy év leforgása

nál több mint 11 százalékkal növekedett a tervben előirányzott 7,7 százalékkal helyett. Csaknem 50 milliárd rubelt tesz ki a tervben felüli termelés értéke. Hogy jobban megértjük, ennek a sikernek a jelentőségét, meg kell jegyeznem, hogy a forradalom előtti Oroszország egész ipari termelése — a mai árakban számítva — nem tett ki ennyit.

Gazdaságunk fejlesztése terén, akárcsak ezelőtt, megindíthatatlanul a nehézipar elsődleges fejlesztésének lenini irányvonalát követtük. A termelőeszközök termelése egy esztendő alatt 12 százalékkal növekedett a tervben előirányzott 8,1 százalékkal helyett. Jelenösen megnőtt a vas- és szén-, fémtermelés, a szén, kőolaj, földgáz, villamosenergia, vegyszerek, építési anyagok, gépek és gépjárművek termelése. Így például a terv szerint az acélermelésnek 1958-hoz viszonyítva 4,1 millió tonnával kellett volna növekednie, valójában azonban az acélermelés 5 millió tonnával növekedett. Előirányoztuk, hogy 6,1 millió tonnával növekedjen a széntermelés és 10,4 millió tonnával több széneltérünk. Előirányoztuk, hogy 14,5 millió tonnával több kőolajat fogunk ki-termelni és egy év alatt a lényeges többletermelés 16,3 millió tonna volt. A villamosenergia termelése az elmúlt esztendőhöz viszonyítva 28,6 millió kilowattórával növekedett a tervben előirányzott 22,4 millió kilowattóra helyett. A papírertermelés 91.000 tonnával volt nagyobb, mint az elmúlt évben.

A hétéves terv kidolgozásánál abból az elgondolásból indultunk ki, hogy teljesítése nélkületlenül tulságosan nagy erőfeszítést, ne verjük bílmcsbe a népgazdasági tanácsok, a vállalatok, a pártszervezetek, a szakszervezetek, más társadalmi szervezetek, a széles dolgozó tömegek kezdeményező készségét a tartalékok felkutatásában, a termelőkapacitás jobb kihasználásában, a társadalmi

(Folytatása a 2. oldalon)

A béke ügyét szolgáló döntés

A világ békészerető dolgozói örömmel köszöntik a szovjet kormány és az SzKP Központi Bizottsága javaslatát a Szovjetunió fegyveres erőinek újabb nagyarányú, egyoldalú csökkentéséről, melyet Hruscsov elvtárs, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészakán terjesztett elő és amelyet a képviselők egyhangú lelkesedéssel elfogadtak. A lakért dolgozó parasztok is örömmel értesültek arról a béke ügyét szolgáló döntésről.

A szovjet kormány újabb bizonyítottá békétörökését. A szovjet nép békében akarja

éltetni a kommunizmust. Ez a nagyjelentőségű döntés bizonyára visszhangra talál az egész világban és a világközvélemény arra kényszeríti majd a nyugati hatalmak vezetőit, hogy ők is csökkentik a fegyveres erőket. Ez a hidegháború megszüntetéséhez, a béke biztosításához vezet.

A Szovjetunió békepolitikájának újabb bizonyítéka

A Dózsa György butorgyár dolgozói nagy örömmel fogadták a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének legújabb határozatát a Szovjetunió fegyveres erőinek csökkentésére vonatkozólag. Ez a Szovjetunió következetes békepolitikájának újabb megnyilatkozása.

erejének nagyszerű kifejezése. Gyárunk valamennyi dolgozója köszönti a Szovjetunió újabb lépését, mivel ebben a nemzetközi helyzet további enyhülésének biztos zálogát látja. Mi valamennyien békében akarunk élni és dolgozni.

A szovjet kormánynak ez a lépése a Szovjetunió hatalmas

a Dózsa György butorgyár mestere

A balkáni és adriai országok ifjainak találkozóján résztvevő küldöttek jelölése

A balkáni és adriai országok ifjúságának és főiskoláinak találkozója előkészítő bizottság Állandó bizottsága január 1-én folytatta munkáját.

Az Állandó bizottság munkájában részt vesznek az Albán NK, a Bolgár NK, Görögország, Olaszország, a Jugoszláv SzNK és a Román NK ifjúsági és diákszervezeteinek képviselői.

A bizottságban több tájékoztató hangzott el arról, hogyan folynak az illető országokban a találkozóval kapcsolatos előkészületek. A résztvevő megelégedéssel állapították meg, hogy a balkáni és adriai országok fiatal nemzedéke oly jelentős eseménynek előkészületei jól haladnak.

A bizottságot tájékoztatták, hogy a küldöttek kijelölése folyamatban van. A bukaresti találkozóra 50—50 küldött érkezik az Albán Népköztársaságból, a Bolgár Népköztársaságból, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaságból, körülbelül 30 küldött Görögországból és 25 Olaszországból. Ugyanígy bejelentették részvételüket mint megfigyelők a ciprusi EDON szervezet és a Londonban székelő ciprusi diákszervezet képviselői is.

a Dózsa György butorgyár mestere

a Dózsa György butorgyár mestere

a Dózsa György butorgyár mestere

a Dózsa György butorgyár mestere

a Dózsa György butorgyár mestere

A leszerelés — a béke megszilárdításának, a népek közötti barátság biztosításának útja

— N. Sz. Hruscsov elvtárs jelentése a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészakán

(Folytatás az első oldalról)

munka termelékenységének növelésében, a héteves terv feladatainak teljesítéséért folytatott küzdelemben. S ezek a számítások minden tekintetben helyeseknek bizonyultak. A valóság azt bizonyítja, hogy határidő előtt fogjuk teljesíteni a héteves tervet és jelentősen túl fogjuk szárnyalni a terv mutatószámait.

Sikeresen fejlődik a könnyűipar és az élelmiszeripar. 1959-ben 346 millió négyzetméter szövetkivételével, 44 millió darab kötöttáruval, 33 millió pár bőrlábbal, 576 ezer tonna cukorral termeltünk többet, mint 1958-ban. A fogyasztási javak termelésének terv szerinti összesen 6,6 százalékkal kellett növekednie, a valóságban azonban a növekedés 10,3 százalékos volt.

Egész népünket örömmel és jogos büszkeséggel töltik el a mezőgazdasági dolgozók győzelmei. A kommunista párt Központi Bizottságának nemrég plenáris ülése megvitatja azokat az eredményeket, amelyeket a mezőgazdaság a héteves terv első évében ért el és meghatározta a mezőgazdaság összes fontos ágának további fellendítését célzó intézkedéseket. Az asztali következtetések az ország több vidékén a gabonafélék össztermelése 1959-ben alatta maradt az 1958. évién, amely rekordtermés volt a hektárhozam tekintetében. Ennek ellenére, az állam 2.846.000.000 pud gabonát vásárolt fel, ami kielégíti a lakosság szükségletét és az állam más szükségleteit. Országunk gabona-termelésében rendkívül jelentős szerepet töltött be a parlag- és szűzföldek hasznosítása. 1959-ben a szobánlorgó tartományokban 1.693.000.000 pud gabonát vásároltunk fel, vagyis több mint egymillióval többet, mint amennyit a parlag- és szűzföldek hasznosítása előtt termeltünk. 1959-ben jelentős eredményeket értünk el a gyapottermesztésben.

Nagy sikereink voltak az állattenyésztés területén. 1959-ben 1,9 millió tonnával több vágómarhát és baromfit, 2,9 millió tonnával több tojást, 1,1 millió darabban több tojást és 38 ezer tonnával több gyapjút vásároltunk fel, mint 1958-ban. 1953-hoz viszonyítva a növekedés aránya a következő: 2,1-szer több húst, 2,4-szer annyi tojást és 1,8-szer annyi gyapjút vásároltunk fel.

Az állattenyésztés területén a mezőgazdaság fejlődése az ország általánosa is. A szovhozokban és kolhozokban a szarvasmarha-állomány 18 százalékkal, ezen belül a tehénállomány 14 százalékkal, a sertésállomány 17 százalékkal, a juhállomány 6 százalékkal, a baromfiállomány pedig 26 százalékkal gyarapodott.

Az SzKP XXI. kongresszusán hozott határozatok és a Központi Bizottság nemrég plenáris ülésén kijelölt intézkedések valóra váltása még nagyobb lendületet ad a termelésnek a mezőgazdaság valamennyi ágában és biztosítani fogja a mezőgazdasági termékek bőségét az országban.

Megkezdődött a héteves tervben előirányzott 16 építkezések nagyszabású programjának valóra váltása. Az elmúlt évben több mint ezer új nagy állami iparvállalatot helyeztünk üzembe és a működésben lévő üzemek korszerűsítését, kibővítését és új technikai felszereléssel való ellátását révén újabb termelőkapacitásokat hoztunk létre. Az állami és szövetkezeti szervezetek beruházásainak volumene — nem számítva a kolhozok beruházásait — 275 milliárd rubelt tett ki, vagyis 30 milliárd rubellel többet, mint 1958-ban.

A hatalmas program megvalósításához nagyszabású felhalmozásra volt szükség. Ez viszont elsősorban a munka termelékenységének növekedésétől, az önköltség csökkentésétől és a vállalatok jövedelmezőségének fokozásától függ. A héteves terv ilyen vonatkozású feladatait is túl fogjuk teljesíteni. Az 1959-es terv az iparban a munkatermelékenység 5,4 szá-

zalékos, az építkezéseknél 8 százalékos növekedését irányozta elő. A valóságban a munka-termelékenység növekedése az iparban 7,4 százalékkal, az építkezéseknél pedig 9 százalékkal növekedett. Tülfeljesítettség az ipari termelés önköltségcsökkentési tervét.

Csupán a termelés önköltségének csökkentésével több mint 10 milliárd rubelt takarítottunk meg terven felül. Az ország ipara, a termelés növekedése és az önköltség csökkentése folytán, 20 százalékkal nagyobb jövedelmet ért el, mint az előző évben és jóval túlhaladta a tervelőirányzatot. A jövedelem növekedése a szocialista gazdaságban fontos probléma, hiszen nálunk a jövedelmet nem a monopolizációk zsebelik be, hanem az az egész nép, a társadalom javát szolgálja.

A héteves terv egyik legfontosabb feladata szakadatlanul emelni a dolgozók életszínvonalát. A nemzeti jövedelem, amelynek növelésétől elsősorban függ egy szocialista országban a nép anyagi jóléte, 1959 folyamán a megelőző évhez viszonyítva 8 százalékkal, vagyis hozzávetőleg 100 milliárd rubellel növekedett.

A Kommunista Párt és a szovjet kormány 1959-ben egész sor fontos intézkedést tett a nép anyagi jólétének növelése és életkörülményeinek megjavítása érdekében. A múlt év végén több mint 13 millió munkás és tisztviselő dolgozott hét, illetve hat órára csökkentett munkanappal. Ez év végére befejezzük a csökkentett munkanapra való áttérést s ez ki fog terjedni az összes munkásokra és tisztviselőkre. A kapitalista országoktól eltérően, ahol a munkanap és a munkahét csökkentése a munkások és tisztviselők bérének esetét vonja maga után, nálunk a munkanap csökkentésével a fizetésük nem csökken, ellenkezőleg, számos iparágban jelentősen emelkedtek, különösen a kizsákmányolt munkások és tisztviselők esetében.

Ismeretes, hogy a szovjet emberek anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítése nemcsak közvetlenül a fizetés, illetve a kolhozban végzett munka javadalmazása útján történik. Nálunk a nép jóléte emelésének van egy másik útja is: a szocialis juttatások útja, ami csak a szocialista társadalomban lehetséges. Az állam kiadásai a társadalombiztosítás keretében eszközölt fizetésekre, nyugdíjakra, ösztöndíjakra, az ingyenes oktatásra és orvosi kezelésre, valamint a társadalmi szolgáltatás más formáira, az 1958. évi 213 milliárd rubelről 1959-ben 230 milliárd rubelre növekedett.

A múlt évben összesen több mint 80 millió négyzetméternyi lakóterületet kitérő lakóházat, azaz több mint 2 millió 200 ezer kényelmes lakást építettünk. Ezenkívül a kolhozparasztsók és a falusi értelmiség számára hozzávetőleg 850.000 lakóház épült. Ez azt jelenti, hogy sikerrel teljesítjük a lakáshány felszámolásának feladatát, amelyet a Kommunista Párt és a szovjet kormány jelölt ki.

A könnyűipari, élelmiszeripari és mezőgazdasági termelés növekedése folytán tovább növekszik a népi fogyasztás. Egy év alatt a lakosság 8 százalékkal több árut vásárolt az állami és szövetkezeti kereskedelmi hálózat üzleteiben; jóval több élelmiszert, cipőt, ruhát, kulturális-szociális rendeltetésű javakat adott el a lakosságnak.

A lakosság szaporulatára kedvezően hat ki a dolgozók anyagi jólétének szakadatlan emelkedése, az egészségvédelem és orvosi kezelés megjavulása. A Szovjetunió lakossága egy év alatt 3.660.000 lakossal gyarapodott, s 1960 elején meghaladja a 212 milliót.

Az egész világ elismeri a Szovjetunió kiemelkedő eredményeit a közoktatás, a tudomány és a kultúra fejlesztésében. A múlt évi népszámlálás nyomán érdekes adatokat kaptunk. Az országban 13,4 millió felsőfokú képzéssel, nem teljes felsőfokú képzéssel, illetve középfokú szakképzéssel rendelkező ember

van; 45,3 millió ember végzett a középiskolát és a felsőfokú iskolát. 1939-ben ezer lakos közül csupán hatnak volt felsőfokú és 77 lakosnak középfokú képzése. 1959-ben pedig ezer lakos közül tizenhárman volt felsőfokú képzéssel és 263 lakosnak középfokú képzéssel. Örömmel kell hangsúlyoznunk, hogy a felsőfokú képzéssel lakosok 49 százaléka, a középfokú képzéssel lakosok pedig 53 százaléka nő.

Jelentősen megnövekedett a felső- és középfokú képzéssel lakosok száma az egykor elmaradott köztársaságokban. Így például az Üzbég SzSZK-ban az ezer lakosra számított felsőfokú képzéssel rendelkező személyek száma az utóbbi 20 évben 3-ról 13-ra emelkedett, a középfokú képzéssel lakosok száma 39-ről 234-re; a Kazah SzSZK-ban — a felsőfokú képzéssel rendelkező lakosok száma 5-ről 12-re, a középfokú képzéssel lakosoké 60-ról 239-re; a Tadzsik SzSZK-ban 2-ről 10-re, illetve 27-ről 214-re; a Türkmen SzSZK-ban 3-ról 13-ra, illetve 46-ról 256-ra; az Azerbajdzsán SzSZK-ban 7-ről 21-re, illetve 73-ról 261-re; a Bjelorusz SzSZK-ban pedig 4-ről 12-re, illetve 67-ről 225-re emelkedett ez a szám. Ezek az adatok ékesen bizonyítják a kultúra fejlődését, a nemzeti káderek növekedését, a szocialista szovjet köztársaságokban, ékesen bizonyítja a lenini nemzeti politika diadalát.

A kommunista párt és a szovjet állam nagy figyelmet fordít a magasfokú képzéssel rendelkező káderek kiképzésére az összes népgazdasági ágak, a tudomány és a kultúra számára. A szovjet felsőoktatási intézetekben csaknem négyszer annyi diák tanul, mint Angliában, Franciaországban, a Német Szövetségi Köztársaságban és Olaszországban együttvéve. A végzett mérnökök számát tekintve, a Szovjetunió már rég túlhaladta az Amerikai Egyesült Államokat: 1958-ban a Szovjetunióban 94.000, az USA-ban pedig csak 35.000 mérnök végzett. A tudomány területén dolgozók száma a Szovjetunióban meghaladja a 300 ezret, azaz 30-szor akkora, mint a forradalom előtti Oroszországban.

A szocializmus útját nyit a néptömegeknek a tanulás, a kultúra felé és ez a szocializmus egyik nagy előnye a kapitalizmussal szemben. Az ingyenes oktatásnak az elemiől a főiskoláig terjedő széleskörű rendszere — ami csak a szocializmus körülményei között lehetséges — jó alapot nyújt országunkban a technikai haladás és a tudomány felvirágzásához, amellyel jogosan büszkélkedik a szovjet nép.

A szovjet tudósok új és nagyszabású hódolatokat nyitottak a világűr felé, a világűr titkainak megismerése felé, az egész emberiség érdekében. Ezek az egész világ által elismert hódolatok jeleztek az 1959-es esztendő.

A rakéta, amelyet a Szovjetunió tavaly bocsátott fel a Hold irányába, a naprendszer első mesterséges bolygója lett. A második szovjet rakéta érintet el a világűrben, a Hold felé. A harmadik szovjet rakéta felhővé tette azt, hogy felnyúljon a Holdnak a Föld felől láthatatlan oldalát. Ezek az eredmények új korszakot nyitnak a világ tudományában és technikájában.

Tavaly indult útjára a világ első atomjégtörője, a „Lenin” jégtörő, amely széleskörű lehetőségeket nyit egész évben hajóink zavarlatlan sarkvidéki közlekedéséhez. A világ közvéleménye úgy tekinti, hogy a Lenin atomjégtörő, akárcsak atomerőműveink és a rádióaktív elemek használata az orvostudományban, ékes példái az atomenergia békés felhasználásának a Szovjetunióban.

A szovjet nép nagy erőfeszítéseket tett a mezőgazdaság fejlesztéséért, a mezőgazdaság alapjainak alapját. E cél elérése érdekében a nép olykor rendkívül fontos dolgokról mondott le, nem ingott meg semmilyen nehézség előtt, nem semjál-

ta erejét. Valenij Brjusov, a leghíresebb orosz költő írta: Forró veretéked ne sátráld! / egész embert kíván a cél, / az élet munkából terem / a boldogsággal felér.

Igy dolgozott a szovjet nép. Most mindenképp felismerhetjük a szovjet emberek hősi munkájának bámulatos eredményeit. Országunknak ma erőteljes műszaki-termelési alap áll a rendelkezésére és kiváló tudósok, szakemberek és magas feké szültségi munkáskáderek, akik képesek a modern ipar összes ágának az élenjáró technika alapján való fejlesztésére.

A Szovjetunió az első, amely megkezdte és sikeresen fejlesztette a békés célokat szolgáló atomerőművek építését. Általános ismertek sikereink az interkontinentális személyszállító repülőgépek építése terén. Szovjet pilóták sorozatos új sebességi és magassági világrekordokat állítottak fel az utóbbi időben. A különböző típusú interkontinentális ballisztikai rakéták tervezése és szériagyártása terén, néhány évvel magunk mögött hagytuk a többi országokat. A jelen körülmények közt nagy a fontossága az elektronikus technikának és a komplex számoló és távirányító gépek termelésének. Jelentős eredményeink vannak ezen a téren és széleskörű lehetőségeket teremtettünk arra, hogy szakadatlan és gyors fejlődést biztosítsunk a modern technika e legnagyobb fontosságú területén.

Valóavallottuk a feladatot, amit a párt tűzött ki: a technikai haladás ütemének gyorsítását a nemzetgazdaság összes ágában; az iparban és építkezésben jelentősen nagyobb mértékben használni a folyamatos termelés módszereit, emelkedett a rendkívül nehéz és a nagy munkaközpont munkálalatok gépe-

itési foka. Sok munkafolyamatot széles körben automatizáltunk az iparvállalatokban, az építőiparban és a szállításban. Nálunk jelenleg minden feltétel megvan ahhoz, hogy gyakorlatilag megoldjuk az átmeneti kérdésről bizonyos termelési műveletek automatizálásáról a teljes automatizált technológiai folyamatokig, üzemrészekig és vállalatokig, idővel pedig az egész ipar áttérését a termelési folyamatok automatizált vezetésére.

Míg a tőkés országokban a termelés automatizálása a munkanélküliség növekedéséhez vezet és így növekszik, szerezni kell a dolgozóknak, addig a szocialista gazdaság feltételei közt az automatizálás a társadalmi munka termelékenységének növelésének és a népgazdálkodásnak hatékonyan le-velekedését nyújtja meg, s egyúttal mindegyik példátlan módon megkönnyíti a munkások és tisztviselők munkáját, csökkenti a munkanapot. Ma már a szocializmus legelcsenedtebb elismertjei sem tagadhatják le a Szovjetunió rohamos előrelépését a gazdasági fejlődés és a technikai haladás útján. Most már csak sem vonhatják kétségbe országunk figyelemreméltó sikereit a gazdaság, a tudomány és a technika fejlesztése terén.

Iparunk és mezőgazdaságunk fejlődési mutatószámai az utóbbi években arra vallanak, hogy sikerrel váltak valósággá a párt által kitűzt feladat: utóérni és magunk mögött hagyni az Amerikai Egyesült Államokat az egy főre eső termelés tekintetében.

Íme az 1959-es összehasonlító adatok a Szovjetunió és az Egyesült Államok ipari termelésének növekedéséről:

1953-hoz képest:	
unió	Egyesült Államok
övekedés	11 %-os növekedés
övekedés	0,3%-os növekedés
övekedés	16 %-os csökkenés
övekedés	16 %-os csökkenés
övekedés	12 %-os csökkenés
övekedés	9 %-os növekedés
övekedés	55 %-os növekedés
övekedés	24 %-os növekedés

Ezekből az adatokból kitűnik, hogy az elmúlt hat év folyamán, akárcsak a szovjet határon egész időszakban, országunk jóval felülmulta az Egyesült Államokat az ipar fejlesztésének üteme tekintetében.

Amint az SzKP KB decemberi plénuma hangsúlyozta, a Szovjetunió nagy sikereket ért el a mezőgazdaság fejlesztésében. A lehető legjellemzőbb erre az, hogy országunk 1959-ben felülmulta az USA-t az egy főre eső vajtermelés terén. A Szovjetunió már több mint egy éve túlhaladta az USA-t a teljes termelési volumen tekintetében. Noha az elmúlt évek folyamán a hustermelet tekintetében is jelentős eredményeket értünk el, hustermeletünk még mindig az USA mögött marad, ahol az egy főre jutó hustermelet 2,4-szerese több, mint nálunk. Az állattenyésztés fejlesztésében, a takarmányalap növelésében az elmúlt év folyamán elért sikereink, továbbá a mezőgazdasági dolgozók szocialista vállalatok alapján az a meggyőződésünk, hogy az elkövetkező években a hustermelet terén is túlszárnyaljuk majd az Amerikai Egyesült Államokat.

A héteves terv első esztendőjében elért kiemelkedő sikereinket elsősorban hős munkásoknak, kolhozparasztságnak és szovjet értelmiségünknek köszönhetjük. A szovjet emberek munkájával új ütemeket és győzelmeiket emelnek. Lakásokat és iskolákat építenek, nagy kapacitással műszaki eszközökkel helyeznek üzembe, szemet és kőolajat bányásznak, acélt termelnek, elsőrangú gépeket gyártanak, gazdag természet takarítanak be, növelik az állattenyésztési termékek volumenét, új utakat nyitnak meg a tudományban és a technikában. Az SzKP XXI. kongresszusának határozatait által nyújtott grandiózus távlatok új munkahötszökekre ösztönzik országunk dolgozóit. Az üzemekben, a gyárakban, az építőtelepeken, a bányákban,

záloga annak, hogy a héteves terv nagyszabású feladatait határidő előtt teljesítjük.

Külföldön ma már senki sem kételkedik abban, hogy a Szovjetunió gazdaságilag gyors ütemben fejlődik. Csupán akkor folyik a vita, hogy mennyivel gyorsabb ez a fejlődés, mint az Amerikai Egyesült Államokban s hogy mennyi időbe telik, amíg utóérjük az USA-t. E kérdések megvitatásában jelenleg tevékenyen közreműködik az USA-ban nagyon sok tekintélyes közgazdász, részt vesznek benne az üzleti körök képviselői, államférfiak.

Allan Dulles, az USA Központi Hírszerző Igazgatóságának főnöke egyik közelmúltban tartott beszédében kijelentette, hogy „a Szovjetunió 1965-ig jelentős sikereket fog elérni annak a feladatának teljesítésében, amelyet maga elé tűzött, különös tekintettel az Egyesült Államok ipari termelésének utóérítésére tekintetben”. A szocialista országok helyzetét jellemezve, Dulles kijelentette, hogy „őszintén el kell ismernünk a szovjet gazdasági program eredményeit; az utóbbi évtizedben elért lenyűgöző szovjet sikerek olyan természetűek, hogy teljes mértékben rá kell ébrednünk a valóságra”.

Az USA külügyi szenátori bizottsága az elmúlt év végén a gazdasági és ipari fejlesztés korporációja által szerkesztett jelentést tett közzé. Ez a jelentés a következőket szögezi le: „A Szovjetunió 1970-ig valószínűleg hatalmas iparral rendelkezni fog.”

A szovjet népek szilárd meggyőződése, hogy az 1960-as esztendő, a héteves terv második éve, további kiemelkedő győzelmeiket hoz a kommunizmus építésében.

annak érdekében, hogy meg-egyezzék jussunk a legidősebb nemzetközi kérdésekben és megszüntessük a nemzetközi feszültség forrásait. Ami a Szovjetuniót illeti, mi szeretnénk, hogy ez a találkozó hasznos és eredményes legyen. Melyeséges meggyőződésünk, hogy ha a felek egyszerűen szem előtt tartják egymás érdekeit, ha mindkét részről megmutatkozik majd az óhaj egymás szempontjainak kölcsönös megértésére, bármilyen vitás kérdést, ha megolyt módon és bizonyult is mindkét félre nézve, előnyös jelentő módon és a béke megszilárdítása érdekében rendezhetünk. Ilyen megoldásra váró kérdés pedig garmadával van. Elsősorban meg kell említenünk az általános és teljes leszerelést, a német békeszerződés megkötését, beleértve Nyugat-Berlin szabadvárossá nyilvánítását, az atom- és hidrogénfegyver kísérletek beállítását, a Kelet és Nyugat kapcsolatainak rendezését. Mi azt indítványoztuk, hogy elsősorban éppen ezeket a kérdéseket vegyük fel a küszöbön álló csúcstalálkozón napirendjére.

Természetes, hogy a népek mindenütt nagy reményeket fűznek az értekezlet összehívásához; a béke és az államok közötti baráti együttműködés megszilárdítását remélik tőle. Igaz, hogy különösképpen egyes kis államokban olyan hangok is hallatszanak, miszerint egyesek attól tartanak, hogy a nagyhatalmak, miután megegyeztek egymással, szem elől tévesztik a kis országok érdekeit, azoknak az államoknak a szempontjait, amelyek nem képviseltetik magukat az értekezleten. Engedjék meg, hogy kijelentsem, ez az aggodalom teljességgel alaptalan. Ami a szovjet kormányt illeti, ez sohasem szándékozott és nem is szándékozik más államok háta mögött megegyezést jutni olyan kérdésekben, amelyek ezeket az államokat érintik. Véleményünk szerint a küszöbön álló találkozó célkitűzéseivel semmiképpen sem állna összhangban semmiféle olyan kísérlet, amelynek célja egyoldalú előnyre szert tenni más államok rovására, hiszen az értekezlet eredményeinek kedvezően kell kihatni az egyetemes békére s következtetéseként az összes nagy- és kis államok érdekeire.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének a Nagy Október 40. évfordulójának szentelt jubiláris ülésszakai azt indítványozták, hogy a nemzetközi feszültség enyhítésének érdekében hívjuk össze a Kelet és a Nyugat vezetőinek értekezletét. Örömmel tölt el bennünket, hogy a szovjet kormány erőfeszítései az értekezlet összehívásának biztosítására pozitív eredménnyel jártak.

Nemrég megegyezésre jutottunk Dwight Eisenhowerrel, az USA elnökével, Charles de Gaulle-lal, Franciaország elnökével és Harold Macmillan-nal, Nagy-Britannia miniszterelnökével, hogy a kormányfői értekezletre május 16-án üljünk össze Párizsban. Arról van szó, hogy ezt az értekezletet több más csúcstalálkozó fogja követni.

Nem volna helyes jóslatunkba bocsátkozni a küszöbön álló értekezlet lehetséges eredményeit illetően, hiszen ezek az eredmények nem csupán tőlünk, hanem partnereinktől is függenek. Fontos azonban hangsúlyoznunk, hogy komoly tárgyalások fogunk folytatni a három nyugati nagyhatalom vezetőivel

dekező országokká válik, viszonylag erősebb lesz, mint ma, bizonyos területeken pedig túlszárnyalja majd az USA iparait.”

Ezeket a nyilatkozatokat olyan emberek tették, akiket semmiképpen nem lehet azzal gyanúsítani, hogy eltulozzák eredményeinket és lehetőségeinket. Ez még inkább igazolja a Szovjetunió gyorsütemű gazdasági fejlesztése terén elért sikereinket. Szilárd meggyőződésünk, hogy a két rendszer közötti békés gazdasági versenyben a győzelmet a haladabb és életereibb szocialista rendszer vívja ki.

Az SzKP XXI. kongresszusára leszögezte, hogy országunk a kommunista társadalom általános kibontakozó építésének időszakába lépett. A népgazdaság fejlesztésének héteves tervét, amelyet a kongresszus jóváhagyott, a történelmi időszerűtől szakasztás képezi. Jelenleg megvan a lehetőség arra, hogy részletekben kidolgozzuk a Szovjetunió népgazdasága fejlesztésének távlati tervét 15–20 éves időszakra. Ez a távlati terv egyszerűsített a nagy Lenin által kijelölt történelmi feladat, — az egész ország villamosítása — véghezvitele lesz s ez képezi majd a kommunista társadalom általános kibontakozó építésére vonatkozó program legfőbb pillérét.

A szovjet népek szilárd meggyőződése, hogy az 1960-as esztendő, a héteves terv második éve, további kiemelkedő győzelmeiket hoz a kommunizmus építésében.

A jelenlegi nemzetközi helyzet egyes kérdéseiről

Képviselő elvtársak! Nem egyszer megállapítottuk már, hogy az utóbbi időben érezhetően javult a nemzetközi helyzet. Valószínűleg emlékeznek még mindnyáján arra, hogy milyen volt a nemzetközi helyzet néhány évvel ezelőtt, például 1952 és 1953 között. Ha összehasonlítjuk a jelenlegi helyzetet azzal az időszakkal, csak egyetlen következtetésre juthatunk: a háborús veszély felhő kezdene szétfoszni, bár nem olyan gyorsan, mint ahogyan szeretnők.

Természetesen helytelen lenne úgy elképzelnünk az utóbbi időben történt események alakulását, mint valami töretlen folyamat, amely valahol, a nemzetközi feszültségnek egy meglehetősen magas pontján kezdődik s aztán egyre alacsonyabbra ível lefelé a feszültség csökkentésének irányában. Ha a nemzetközi feszültség intenzitását valamilyen hőmérővel mérhetnők, mint ahogy a hőmérő számok esést, de számos emelkedést is jelezne. Az általános tendencia azonban a következő: a nemzetközi kapcsolatokban tapasztalható feszültség enyhülni kezdett a „hidegháború” hívei pedig vereségeket szenvednek.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének a Nagy Október 40. évfordulójának szentelt jubiláris ülésszakai azt indítványozták, hogy a nemzetközi feszültség enyhítésének érdekében hívjuk össze a Kelet és a Nyugat vezetőinek értekezletét. Örömmel tölt el bennünket, hogy a szovjet kormány erőfeszítései az értekezlet összehívásának biztosítására pozitív eredménnyel jártak.

Nemrég megegyezésre jutottunk Dwight Eisenhowerrel, az USA elnökével, Charles de Gaulle-lal, Franciaország elnökével és Harold Macmillan-nal, Nagy-Britannia miniszterelnökével, hogy a kormányfői értekezletre május 16-án üljünk össze Párizsban. Arról van szó, hogy ezt az értekezletet több más csúcstalálkozó fogja követni.

Nem volna helyes jóslatunkba bocsátkozni a küszöbön álló értekezlet lehetséges eredményeit illetően, hiszen ezek az eredmények nem csupán tőlünk, hanem partnereinktől is függenek. Fontos azonban hangsúlyoznunk, hogy komoly tárgyalások fogunk folytatni a három nyugati nagyhatalom vezetőivel

(Folytatása a 3-ik oldalra)

A leszerelés — a béke megszilárdításának, a népek közötti barátság biztosításának útja — N. Sz. Hruscsov elvtárs jelentése a Szovjetuniónak Legfelső Szovjetjének ülészekán

(Folytatás a 2. oldalról)

Találkozunk, ösztön és rendkívül hasznos megbeszélések alapján, amelyeket Eisenhower elnökkel Camp Davidben, valamint Macmillan angol miniszterelnökkel a múlt év elején tett moszkvai látogatása során folytattunk, remélhetjük, hogy az elkövetkező csúcstalálkozásra is a realizmus, az őszinteség és az együttműködés szelleme fog uralkodni. Az utóbbi idők tapasztalatai teljes mértékben igazolták azt, hogy az államvezetők személyes találkozásai és kapcsolatai az adott körülmények között a leghatékonyabb és legbiztosabb módok az államok közötti kapcsolatok megjavítására és a megegyezésre a rendezetlen nemzetközi kérdések tekintetében.

Két hónap múlva de Gaulle elnök meghívására Franciaországba látogatok. Nagy örömmel fog szolgálni, hogy megismerhetjük a nagy francia nép életét és eredményeit, hiszen a francia nép szövetségese volt a hitlerizmus elleni harcban. Országunk a történelem folyamán mindig rokonszenvvel fordult Franciaország, a francia nép felé, amely olyan nagymértékben járult hozzá az egyetemes kultúra, a tudomány és technika fejlesztéséhez. Közvetlen álló franciaországi látogatásom és megbeszélésem de Gaulle elnökkel remélhetőleg pozitív eredményekhez vezetnek mind a szovjet-francia kapcsolatok megjavítását, mind pedig az általános nemzetközi helyzet további javulását illetően. De Gaulle tábornokot mi olyan embernek ismerjük, aki nagy bátorsággal tett tanúságot akkor, amikor Franciaországot vereség érte és megszállták a hitlerista csapatok. Nem egy államférfi állt elő akkor Franciaország érdekében és működött együtt a megszállókkal. De Gaulle tábornok azokban a nehéz években Franciaország felszabadításáért küzdött a megszállók igája alól, Franciaország nemzeti becsületéért harcolt.

Sokát várunk elkövetkező találkozásunkról Eisenhower elnökkel, aki ez év júniusában viszonylatot tesz országunkban. A szovjet kormány reméli, hogy Moszkvában sikerrel folytathatjuk nemcsak a Szovjetuniónak és az USA közötti bizalom kialakítása érdekében, amelyért Camp Davidben már erőfeszítéseket tettünk.

Mintán véget ér a Szovjetuniónak Legfelső Szovjetjének jelenlegi ülészekája, K. J. Vorosilov, a Legfelső Szovjet Elnökségének elnöke az Indiai Köztársaság elnökének meghívására baráti látogatásra Indiába utazik. Ezzel egyidőben az indiai kormány meghívására látogatást tesz ebben az országban Fr. Kozlov, a Szovjetuniónak Minisztertanácsának első alelnöke és E. A. Furceva, a Szovjetuniónak Legfelső Szovjetjének képviselője. A küldöttséget Nepal királya és kormánya is szívesen meghívta országába s ezt a meghívást a küldöttség örömmel elfogadta.

Véleményünk szerint ezek a látogatások hozzá fognak járulni a Szovjetuniónak és India, valamint a Szovjetuniónak és Nepál népei közötti baráti kapcsolatok megerősítéséhez s egyben előmozdítják a világ béke ügyét is.

Mint tudják, Szukarnonak, az Indonéziai Köztársaság elnökének és miniszterelnökének meghívására rövidesen ellátogatok Indonéziába.

Nagy reményeket fűzünk ehhez az utazáshoz, hiszen országaink számos közös problémát fűz össze. Ezek a béke, a szabadság és a függetlenség ügyei, amelyek államok gazdasági és politikai függetlenségének további megszilárdításával kapcsolatosak.

Meghívást kaptunk Nehru indiai miniszterelnöktől, hogy utbam Indonézia felé látogassunk el Indiába. Örömmel fogadjuk ezt a meghívást, mert

véleményünk szerint a Nehru elnökkel való találkozásaink javára válnak a béke és az országaink közötti baráti kapcsolatok megerősítésének. Fejlődik és erősödik a Szovjetuniónak és India népei közötti jó viszony. Közöttük és Nehru ur között igen jó személyes kapcsolatok jöttek létre. A látogatás, az újabb találkozás és a véleménycsere előmozdítja a világ béke erősödését.

A szovjet kormány hasonlóképpen meghívást kapott Afganisztán Zahir Sahid, Afganisztán királyától és az ország kormányától, hogy a közeli utazás során tegyünk látogatást Afganisztánban. Örömmel fogadjuk ezt a meghívást is. Szándékomban áll utközben megállni Kabulban, hogy véleménycsere folytassak Afganisztán királyával és kormányával. Afganisztánnal, közvetlen szomszédunkkal, sikeresen létesítendő baráti kapcsolatokat fejlesztünk.

Meghívást érkezett a Burmai Unió kormányától, hogy az indonéziai út során látogassunk el Burmába. Örömmel tesszük eleget ennek a szívesnek meghívásnak és újabb ellátogatok ebbe az országba. Bizom benne, hogy burmai látogatásom, a kormány vezetőivel való véleménycsere hasznos lesz a szovjet-burmai kapcsolatok további fejlesztésére, a béke megszilárdítás szempontjából.

Ugyanakkor előkészületeket teszünk a Grönchi olasz köztársasági elnökkel való találkozásra. Olaszország elnöke februárban tesz látogatást a Szovjetuniónban. Reméljük, hogy a Grönchi elnökkel sorra kerülő találkozások és megbeszélések az olasz-szovjet kapcsolatok megjavításának, országunk népei közötti közeledésnek az ügyét szolgálják majd, ami ugyancsak előmozdítja majd a béke megszilárdítását.

Az utóbbi időben a nemzetközi életben a feszültség enyhülésére kedvező tendenciák mutatkoznak. Ugyanakkor azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a legnagyobb nyugati országokban, elsősorban a NATO tagállamaiban még most is működnek olyan befolyásos erők, amelyeknek nincs nyírvé az államok közötti légkör felmelegedése, sem pedig az, hogy a keleti és nyugati államvezetők személyes kapcsolatokat létesítsenek egymással. A nyeresékes vagy egyes imperialista köröket arra ösztökéli, hogy folytassák a fegyverkezési hajszát és fenntartsák a hidegháború állapotát. Ezek a körök meg lehetőséget bírnak és bizonyos körülmények között ártanak a nemzetközi enyhülés ügyének.

Azok a politikusok, akiknek érdekei a fegyverkezési hajszát politikájához fűződnek, félnek a nemzetközi feszültség enyhülésétől és még a gondolatot sem akarják elfogadni annak, hogy az enyhülés kénytelen válni.

Hivatkozhatunk például Rockefeller ismert amerikai milliárdosnak, New York állam kormányzójának nyilatkozataira, továbbá Truman volt amerikai államelnök és Acheson volt külügyminiszter kijelentéseire. E triumvirátus tagjai — és nemcsak ők — a nemzetközi kapcsolatok kérdéseiben olyan álláspontot foglalnak el, amely nagyon is távol esik a Camp Davidben aláírt szovjet-amerikai közleményben kifejezésre jutott szellemről. Az ilyen nyilatkozatok jellegzetes hidegháborús mintapéldányok. Bizonyos mértékben ez azzal magyarázható, hogy Truman egy volt elnök, Acheson pedig az ő volt külügyminisztere s ez a két „volt” személyiség semmiképpen sem tud elszakadni a ma már csödbe jutott politikától, vagyis az eröpolitikától, a „tartózkodás” és a „visszautasítás” politikájától. Más személyiségek, akik befolyást akarnak gyakorolni az Egyesült Államok politikai életére, Truman és Acheson nyomdokain próbálnak haladni. Amik tudnunk, hogy a „hidegháborús” politika jól ismert refrénjeinek ismételtetése nem ígér semmit jót.

A „hidegháborús” hível hangjukat próbálják, hol itt, hol ott szólnak fel. Nyilatkozataikban állandóan a „hidegháborús” régi nótáját fújják és a kommunizmus veszélyével

próbálják megfélemlíteni az embereket. De már mindenki jól lakott ezektől a hamis szólamoktól, amelyek csupán felingerlik a békeért harcoló embereket.

Az amerikai közvélemény hangulatának megváltozása különösen megmutatkozott N. Rockefeller legutóbbi választási körútja alkalmából. Rockefeller a választásokhoz szólván — a nemzetközi légkör felmelegedését ellenében — megpróbálta újból felélesíteni a „hidegháborús” szellemet, visszatérni a legrosszabb időkbe, amikor az államok közötti viszony rendkívül feszült volt. De mi történt? Kétféle, hogy ez a fülserető hang nem tetszett még azoknak az amerikaiaknak sem, akik rendszerint szívesen hallgatják az olyan milliárdosokat és a „hidegháborús” imádókat, mint Rockefeller.

Rockefeller nyilvánvalóan a „hidegháborús” lován próbált behatolni a Fehér Háza, hogy megzavarja az elnök bársónyszekényét. De ez a lö botladozni kezdett és Rockefeller rájött, hogy nem viszi el céljához, hogy ma ezen a lovon ülni nem lehet bejutni a Fehér Háza. Ezért idegessé vált, megijedt, hogy határozt, hogy nem jelölti magát az elnök tisztségére. Lehetőség azonban az is, hogy csupán csellóságáról van szó.

Ez persze egyáltalán nem jelenti a „hidegháborús” való lemondását, nem bizonyítja azt, hogy szándékában állana letenni a fegyvert és a nemzetközi együttműködés irányában fejleni ki erőfeszítéseit. Nyilvánvaló, hogy az imperialisták meg fogják próbálni átcsoportosítani a „hidegháborús” híveinek erőit. A békeszerető embereknek ehéreknek kell lenniük, nem szabad lankadniuk a béke megvédéséért folyó küzdelemben. Még etikétebben le kell lépni azokat, akik továbbra is fenn akarják tartani a nemzetközi feszültséget, tovább akarják folytatni a fegyverkezési hajszát, akik személyes jólétüket és karrierjüket arra a minden képelet felülmúló veszélyre akarják alapozni, amit az emberiség számára egy ilyen politika jelent.

Nehezen hihető, hogy az USA-ban még létezik valaki, aki nincs tisztában azzal, milyen katasztrófális következményekkel járna egy újabb világ-háború. Sem dollármilliók, sem dollármilliók nem biztosíthatják az agresszorokat, hogy elkerüljék a vereséget ha kibőbantanak egy újabb háborút.

Az USA és más NATO tagállamok ama köré, amelyek ma a „hidegháborús” továbbfolytatása mellett szállnak síkra ma éppen a „hidegháborús” politika által körehozott ellentmondások hádjában vergődnek. Ezek a körök egyrészt érdekelve vannak a fegyverkezési hajszában, mert ebből nyereségre tesznek szert, másrészt feltételül számolnak kell azzal, hogy a fegyverkezési hajszát okozza a háborús veszély, a háború fenntartása pedig elnyeli minden vagyonukat, meg a fegyverkezési hajszát szerezett profitjukat is. Ez az oka a kapitalista államok politikájában megnyilvánuló számos egymással ellentmondó jelenségnek, annak, hogy hol a nemzetközi együttműködésre irányuló törekvések, hol pedig az államok közötti kapcsolatok megrontására irányuló törekvések kerülnek felszínre.

Az ilyen ellentétes törekvések megnyilvánulásának példája, sajnos, az USA kormányának jelenlegi álláspontja az atom- és hidrogénfegyverrel folytatott kísérletek beszüntetésének kérdésében.

Mint ismeretes a Szovjetuniónak és az USA és Anglia, mint nukleáris fegyverrel rendelkező hatalmak közötti eléggé régóta — már több mint egy éve — tárgyalások folynak Genében a atom- és hidrogénfegyverrel végzett kísérleti robbantások beszüntetésének kérdésében. Mindenki tisztában van a kérdés jelentőségével. Helytelen volna azt állítani, hogy a genéi tárgyalások során, noha ezek csak lassan haladnak, nem értek el bizonyos pozitív eredményeket, amelyek megkönnyítik a kísérletek beszüntetésére vonatkozó megegyezés létrejöttét.

E körülmények között a világ népei jó, biztató jelnek vették a tárgyalásokon résztvevő min-

den egyes állam önkéntes elhatározását, hogy a jövőben nem hajt végre nukleáris kísérleteket. Több mint egy éve sehol a világon nem végeznek kísérleti robbantásokat atom- és nukleáris fegyverrel. Ez az öröndes tény azt a reményt keltette a népekben, hogy a legközelebbi jövőben sikerül megszilárdítani a jelenlegi helyzetet egy megfélemlítő nemzetközi egyezmény megkötésével, s hogy egyszer s mindenkorra véget vegyen a nukleáris kísérleteknek.

Ezzel szemben tavaly december 29-én Eisenhower ur, az Egyesült Államok elnöke olyan értelmű nyilatkozatot tett, hogy az USA 1959 december 31 után a maga részére nem tekinti kötelezőnek a nukleáris fegyverkísérletek felfüggesztését. S noha az elnök hangsúlyozta, hogy az USA nem kezdi újra a kísérleteket anélkül, hogy ezt előzetesen ne közölne, az elnök nyilatkozata nyilvánvalóan azt jelenti, hogy az Egyesült Államok most bármikor újra kezdheti a nukleáris robbantásokat. Az amerikai kormány elhatározásának híre a világ valamennyi országában a sajnálkozás és nyugalanság érzését keltette.

Ha a jelenlegi helyzetben bármely állam újra megkezdene a nukleáris fegyverkísérleteket, a nukleáris fegyverkísérletek, nem nehéz elképzelni, hogy ez milyen következményekkel járna. Az ilyen fegyverrel rendelkező többi ország is kénytelen lenne ugyanezt az utat létni. Újból megkezdődne a mindenféle erősségű nukleáris fegyverekkel folytatott kísérletek semmi által sem korlátozott és minden lehetséges körülmény között végrehajtott sorozat. Az a kormány, amely elsőként kezdené meg a nukleáris fegyverkísérleteket, súlyos felelősséget venne magára a népek színe előtt.

A három hatalom bármelyikének elhatározása, hogy ismét megkezdje a nukleáris fegyverkísérleteket, nehezen férhethet össze azzal a kötelezettséggel, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének összes tagjaival szemben magára vállalt. A népek akaratát kifejezésre juttatva, az ENSZ közgyűlésének nemrég lezárult ülészekája egyöntetűen felszólította a nukleáris fegyverkísérletek beszüntetésére. Kérdésben folyó genéi tárgyalások részvevői, fókuszok még jobban erősítették meg meggyorsítsák a megegyezés létrejöttét és ne kezdjék meg újra a nukleáris fegyverkísérleteket. A Szovjetuniónak és Amerikai Egyesült Államok és Nagy-Britannia küldöttségei is megszavazták ezt a felhívást.

Ezzel kapcsolatban ismét hangsúlyozni szeretném, hogy a kísérletek beszüntetésére vonatkozó szerződés kidolgozásának mielőbbi befejezését elősegítő legkedvezőbb feltételek biztosítása érdekében a szovjet kormány a jövőben is tiszteletben fogja tartani vállalt kötelezettségét, hogy a Szovjetuniónak nem kezdi újra a kísérleti nukleáris robbantásokat, ha a nyugati hatalmak nem kezdik meg az atom- és hidrogénfegyverek újabb kísérletezését.

Az USA elnöke nyilatkozatában azt állítja, hogy a nukleáris kísérletek beszüntetésének kérdésében való megegyezés ki-látásai az utóbbi időben rosszabbodtak. Összintén ki kell jelentenem, hogy nehezen érthetünk egyet ezzel a véleménynel. Amint már említettem, a három hatalom képviselőinek értekezlete eléggé fontos tevékenységet fejtett ki egy ilyen megegyezés előkészítésére.

A Szovjetuniónak nemrég újabb javaslatokat terjesztett a genéi értekezlet elé azoknak a kérdéseknek a megoldására, amelyek tekintetében lényegbevágó nézeteltérések merültek fel a multban, nevezetesen: az ellenőrző bizottság összetétele, az ellenőrző helyek személyzetének kijelölése és az ellenőrző bizottság költségvetése és pénzügyi jellegű határozathozatali ügyrendje kérdésében. A Szovjetuniónak ezek a javaslatai, amelyek közeledést jelentenek a nyugati hatalmak álláspontja felé, lehetőséget nyújtanak a genéi értekezlet munkálatainak újabb előrehaladására.

Eisenhower elnök nyilatkozatából meglegedéssel emeljük ki azt a részt, amely hangoz-

talja, hogy az Amerikai Egyesült Államok ugyanattól az óhajtól vezérelve kezdi újra a tárgyalásokat, hogy egyezmény jöjjön létre a nukleáris fegyverkísérletek megszüntetésére vonatkozólag.

Ami a Szovjetuniónak illeti, a jövőben is igyekeznünk fogunk megtalálni a módját a genéi tárgyalások során felmerülő akadályok leküzdésének, mindent el fog követni, hogy a legközelebbi időpontban elérje az összes nukleáris fegyverkísérletek végleges beszüntetésére vonatkozó egyezmény minél sürgetőbb aláírását. Ugy véljük, hogy már most is meg van erre a lehetőség, ha valamennyi résztvevő óhajja a megegyezést.

Az USA hivatalos képviselői az utóbbi időben azt állítják, hogy a földalatti robbantások titokban tarthatók és semmiféle készülékkel sem deríthetők fel. Tegyük fel, hogy a korszerű technika még nem mindig nyújt teljes bizonyosságot minden földalatti nukleáris robbantás felderítésére, tegyük fel, hogy néha nem könnyű megkülönböztetni a nukleáris fegyverrel végzett földalatti robbantásokat a földrengésektől, a vulkanikus jellegű robbantásoktól. De ha megfelelő egyezményt írunk alá, ezt természetesen minden félnek becsületesen tiszteletben kell tartania.

Ez óriási hasznára válik majd a világ összes népeinek. Megszűnik majd mindenféle nukleáris fegyverrobbantás — a föld alatt, a víz alatt és a levegőben. Az emberek biztosan lesznek abban, hogy a legkört nem fertőzik meg rádióaktív csapadékok. Időközben pedig, a tudomány állandó fejlődése lehetővé teszi majd, hogy a legnagyobb pontossággal felderítsük és megállapítsuk minden nukleáris robbantást.

De ha még nincs is biztosíték arra, hogy minden robbantást a legnagyobb pontossággal és teljes egészében fel lehet deríteni, a kísérletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény megkötése nagy kötelezettségeket ró majd az egyezmény aláíróira. Magától értetődik, hogy minden aláíró félnek szigorúan tiszteletben kell tartania egy ilyen egyezményt. Ha valamelyik fél megszegné vállalt kötelezettségeit, szégyenletes cselekményt követne el és a világ összes népei megbélyegeznék.

Amint már mondtam, már több mint egy éve nem haltnak végre nukleáris robbantásokat s ez mindegyik fél önként vállalt kötelezettségei alapján történik, minden nemzetközi egyezmény nélkül. Feltehető, hogy ha a vonatkozó egyezményt megkötik, ez még inkább arra fogja kötelezni az érdekelte országokat, hogy szigorúan tiszteletben tartsák a létrejött megegyezést.

Igy tehát a nukleáris robbantások felderítését szolgáló módszerek hiányosságaira való hivatkozás nem a legjobb módszer arra, hogy ennek az érvenek a leple alatt urakozdjak a földalatti nukleáris robbantásokkal. Ha újra akarják kezdeni a nukleáris fegyverkísérleteket a levegőben, a föld felszínén, a föld alatt, vagy a víz alatt, mondják meg nyíltan és ne keressenek formális ürügyeket e létező igazolására. Ismételnem hangsúlyozni akarjuk, hogy a Szovjetuniónak a leghatározottabban kifejezi azt a véleményét, hogy véget kell vetni mindenféle típusú nukleáris fegyverkísérleteknek a levegőben, a föld felszínén, a föld alatt és a víz alatt egyaránt. Ha csupán a levegőben végzett kísérletek megszüntetésére jönne létre határozat, ez csaldást okozna a népeknek, amelyek a kísérletek teljes megszüntetésében reménykednek. A népek teljes leszerelését óhajtják, mindenféle hadsereg megszüntetését, azt óhajtják, hogy teljesen tiltásba a nukleáris fegyvereket, mert csak így lehet tartós a világ béke.

A nyugati országokban egyre szélesebb körben elismerik hogy megváltozott a nemzetközi helyzet, hogy gyökeres fordulat következett be a szocialista és kapitalista államok közötti viszonyokban. Eppen most ezekben az országokban, s külö-

nósképpen az USA-ban kategorikusan szerlefosznak azok a mervé felgások, amelyek az évek során alakultak ki itt a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok jellegéről és kilátásáról. Államvezetők és más politikusok számos nyilatkozatban foglalkoztak ezzel a kérdéssel. Külön erre a célra létesített bizottságok — így például az amerikai szenátus megfelelő bizottsága — terjedelmes tanulmányokat tesznek közzé a nyugati országok külpolitikájának jövőbeni alakulásáról.

Napiainkban elég sok olyan politikus található Nyugaton, akiket az élet meggyőzött már a régi „eröpolitika” irányzat alapatlanságáról, de akik még nem jutottak el annak a felismeréshez, hogy a Szovjetuniónak és a többi szocialista országgal valóban béképólítákkal kell folytatni, becsületesen együtt kell működni velük. Nyilvánvaló, hogy a nyugati országok egyes köré azért jutnak elentmondások következtetésekre, mert a Szovjetuniónak, az egész szocialista tábor sikerei és nagyszerű vívmányai zavarba hozták őket.

Amerikai látogatásunk során meggyőződöttünk arról, hogy a legújában gondolkodó államférfiak, útlemberek, az amerikai értelmiség képviselői — hogy a munkásokról és farmerekéről ne is szóljunk — nem a fegyverkezési hajszát, az idegháború folytatását, hanem nyugalmat és békét óhajtának. A modern technika nagy lehetőségeiről tanuskodó szovjet mesterfegyveresek és úrraként a nukleáris hadsereg után, az amerikai nép tudatában mély gyökereket vet a gondolat, hogy napjainkban az USA nem kevésbé sebezhető katonai szempontból, mint bármely más ország. Remélem, senki sem fog azzal gyanúsítani, hogy bárki is meg akarja félteleníteni ezeket a szavakat. Nem, ez a valóság, így állunk meg a való helyzetet, nem csak mi, hanem nyugati, sőt amerikai államférfiak is. Amerikai látogatásom során — függetlenül attól, hogy milyen hallgatóság előtt beszéltünk — a békeszerzés mellett és a leszerelés szükségességéről szóló szavak-

vaink minden egyes esetben nemcsak megértésre, hanem mondhatnánk rendkívül kedvező visszhangra és az amerikaiak helyeslésére találtak.

Az USA, Anglia, Franciaország, Olaszország és más országok széles néptömegeinek hangulata ma olyan természetű, hogy még azok a körök sem foglalkoznak nyíltan állást a leszerelés és a békeszerzés mellett és gondolata ellen, amelyek még mindig csökönyösen kitartanak a hidegháborús politika vonalán. Ezek a körök éppen ezért a jelenlegi szakaszban igyekeznek alkalmazkodni a helyzethez, átcsoportosítják erőiket, manővereznek, igyekeznek alázni magukat. A népek legyőzhetetlen békeóhaja azonban megfogja pozícióikat, gyengíti erejüket. Feladatunk: szakadatlanul és egyre erősebb csapásokkal mérni a hidegháború híveire, hogy elszigeteljük, s hogy pellengérré állítsuk őket a világközvélemény előtt. E nemcsak akcióban leghatékonyabb fegyverünk a szovjet kormány béképólítája és a hidegháború végleges felszámolása érdekében kifejtett szakadatlan erőfeszítés.

Az utóbbi évek bővelkedtek olyan nemzetközi eseményekben, amelyek a Szovjetuniónak, az összes szocialista országok nemzetközi helyzetének megszilárdulásához vezettek. Joggal állíthatjuk, hogy a szovjet állam dicső és méltó szerepe során országunk védelme soha sem volt bármilyen eshetőséggel és kivétellel övé merénylvetlen szemben oly szilárdan biztosítva, mint éppen napjainkban. A Szovjetuniónak soha sem volt olyan nagy befolyása nemzetközi téren, mint ma és ugyanakkor, mint a béke védőbástyáinak, soha sem volt ekkora tekintélye.

A nemzetközi erőviszonyok a békeszerető államok fölénvel biztosították. A békeért küzdő államok egységes frontjában halad a Szovjetuniónak, a Kínai Népköztársaság, az összes szocialista országok. Számos ázsiai, afrikai és latin-amerikai ország tevékenykedik egyre fokozottabban a béke megszilárdítása érdekében.

Az általános és teljes leszerelésért

Képviselő elvtársak! Mint ismeretes, pártunk XX. és XXI. kongresszusa arra a következtetésre jutott, hogy a jelenlegi körülmények között a háború nem elkerülhetetlen végzettség, hogy a háborút véglegesíteni ki lehet és ki kell kezdeni az emberi társadalom életéből. Az általános és teljes leszerelés az a naplányes út, amelyen haladva meg lehet szabadtani az emberiséget a háború pusztításaitól.

1959 szeptember 18-án a szovjet kormány megbízásából megvizsgálás végett az Egyesült Nemzetek Szervezete elé terjesztettem az általános és teljes leszerelés programját.

Javaslatunk egyszerű és közhérthető. Indítványainkat támogatják mindazok, akik azt óhajtják, hogy a második világháború legyen az utolsó világháború, amelyet az emberiségnek el kellit szenvednie s hogy egy harmadik világháború soha ne kerüljön sor. A háború elhárítása céljából meg kell semmisíteni minden hadviselési eszközt, az államokat olyan helyzetbe kell hozni, hogy egyik se indíthasson el katonai akciót más állam ellen.

Eppen ezt indítványozta a szovjet kormány. A mi javaslatunk előíranyozza az összes fegyveres erők felszámolását és valamennyi fegyvertípus megsemmisítését.

A Szovjetuniónak kész felszámolni és azt javasolja a többi államnak is, hogy számolják fel a hadügyminisztériumokat, a vezérkarokat és a katonai szolgálatot. Egyszóval, javaslatunk lényege az, hogy gyakorlatilag nullára csökkentsük az államok fegyveres erőit és felfegyverzés, következtetésképp: csupán a belső rend fenntartásáért és a lakosság személyi biztonságának védelmére szolgáló szigorúan korlátozott létszámú osztagokat tartunk fenn, amelyeket külön minden ország esetében, közös megegyezés alapján állapítanak meg. Ezek az osztagok csupán köny-

nyú gyalogsági fegyverrel rendelkeznek.

Megegyezésünkkel fejeztük ki azt, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének összes tagállamai olyan határozatot fogadják el a közgyűlésen, amely szerint egyetértéssel az általános és teljes leszerelés gondolatával. A tíz ország képviselőiből álló bizottság, amely rövidesen megkezdje a leszerelési kérdések megvitatását, azt a megbízást kapta, hogy megvizsgálja javaslatunkat.

Ugyiszintén hangsúlyoznunk kell, hogy tárgyalásaink a küszöbön álló tárgyalásokon, akikből a legnagyobb mértékben függ majd a szovjet leszerelési javaslatok megvitatásának eredménye, figyelmet szenteltek a Szovjetuniónak indítványainak, annak ellenére, hogy pozitív nyilatkozataik mellett fenntartásai is voltak, különösképpen az ellenőrzés kérdéseiben. Ezek a fenntartások némileg meglegyenek bennünk, mert javaslatunk előíranyozza mindazt, amit az általános és teljes leszerelés valórváltásához szükséges hatékony nemzetközi ellenőrzés biztosítása megkíván.

Amikor kidolgoztuk az általános és teljes leszerelésre vonatkozó javaslatunkat s ezt a kormány megvitatta, természetesen elég jól ismerjük tárgyalásaink álláspontját az ellenőrzés kérdésében. Eppen ezért, csakugy, mint azelőtt, különös alapossgággal dolgoztuk ki az ellenőrzésre vonatkozó javaslatunkat, hogy ilymódon elkerüljük az esetleges ellenvetéseket s ne adjunk alkalmat a nyugati hatalmaknak arra, hogy fenntartásaik legyenek. Mégis, kénytelenek vagyunk ismét a régi valóságtól elrugaszkodni állítások megismétlést hallani, melyek szerint a szovjet javaslatok állítólag nem irányoznak előléggé hatékony intézkedéseket a leszerelés valórváltásának ellenőrzésére.

(Folytatás a negyedik oldalon)

